

[Eva Møller]

en god og fornuftig udnyttelse af Københavns Havn.

Jeg vil også med glæde bemærke, at den retlige status for Københavns Havn er uforandret i forhold til lov nr. 109 af den 29. april 1913. Det er noget, man har lagt meget stor vægt på fra havnens side, og derfor synes jeg, det er godt, at det nu bliver slået fast i betænkningen.

Jeg tror således, at vi med det ændrede lovforslag vil blive i stand til at give Københavns Havn og Københavns Kommune et løft, at vi kan få en spændende havn og havnefront, hvor vi både kan sikre havnens virksomhed som baskishavn og samtidig kan skabe et godt by- og kulturmiljø til glæde for vores hovedstad.

Hanne Severinsen (V):

Venstre er tilfreds med, at vi nu har fundet frem til et kompromis, der kan samle så bred tilslutning, som det er tilfældet her.

Diskussionen om Københavns Havn har nu stået på længe nok. Det er rart, at der nu kan blive ro om sagen, så man kan begynde at disponere, samtidig med at København kan komme i gang med at udnytte de muligheder, der ligger i hele det store havneareal.

Vi har brug for, at Københavns Havn kan videreudvikle sig til en levedygtig havn, og det er der alle gode muligheder for. Vi har samtidig brug for, at mange af arealerne bliver åbnet, så der bliver en bedre sammenhæng mellem byen og havnen, og derfor håber vi, at forslaget vil skabe mulighed for en god fremtid for København, at København virkelig kan leve op til sit ry som havneby.

Gade (SF):

Så længe vi har haft diskussionen om fremtiden for Københavns Havn – og den startede jo helt tilbage i 1988 – har SF ønsket at få startet en udvikling i havnen. Ja, vi var i høj grad initiativtagere i den fase af diskussionen, og derfor har vi jo også set frem til, hvad resultatet måtte blive.

Vi har gjort os mange tanker om, hvordan man kunne gøre havneområdet til en mere dynamisk del af København – både for borgernes skyld, men også af hensyn til nye dele af erhvervslivet – og samtidig sikre, at havnen kan fungere kommercielt. Vi har altid været og er fortsat meget optaget af dette formål. Vi har ment, at det skulle ske gennem et initiativcen-

ter, som skulle stå for hele havnearealet, og det betyder i realiteten både havnens egen del og statens del. Det er altså ud fra sådanne, grundlæggende positive synspunkter, vi skal vurdere det foreliggende forslag.

Efter vores opfattelse ville en revision af det oprindelige forslag med forskellige præciseringer give sikkerhed for, at disse formål kunne gennemføres. Tanken om to selskaber, hvoraf det ene skulle sikre, at man fik et sådant initiativcenter, som også tænkte på andre formål end havnedriften, var derfor noget meget vigtigt for os, og det er vores opfattelse, at man burde have bygget videre på dette grundlag. Men det forlig, som regeringen og Socialdemokratiet nu har lavet i den periode, hvor Folketinget ikke har været samlet – og som vi derfor kun har haft mulighed for at se, da det var indgået, men ikke i øvrigt har været involveret i – bygger jo altså på en anden grundtanke. Der er kun tale om ét selskab, og efter at vi har set forslaget, mener vi altså ikke, at der er sikkerhed for, at man kan nå frem til det resultat, som man siger at man ønsker nå frem til.

Vi tvivler altså på, at man kan sikre formålene med Københavns Havns udvikling, og derfor vil vi ikke blande os i forliget ved afstemningen om ændringsforslagene. Vi vil undlade at stemme og konstatere, at det er et forlig, som regeringen og Socialdemokratiet har lavet i fællesskab, og vi vil stemme imod forslaget som helhed, idet vi ikke har den sikkerhed, som vi mener at hele diskussionen om Københavns Havns fremtid burde tilsige os at få, nemlig sikkerhed for, at der sker en ordentlig udvikling i havnen.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt starte med at sige, at forligspartierne efter min mening har givet os en uanstændig kort tid til sagens behandling. Vi fik forligsteksten kl. 13 i går, samtidig med at vi skulle afgive betænkning til forslaget om Ørestaden. Vi holdt gruppemøde, vi havde møde her i salen, og der skulle afgives betænkning senest kl. 19. Vi måtte prøve at læse de forskellige tekster igennem i en hast, og jeg må da også indrømme, at da jeg havde læst teksten, skrev jeg i vores betækningsbidrag – øverst på side 4 – at det mest epokegørende i forliget var faktisk efter min mening navneforandringen fra Københavns Havnevæsen til Københavns Havn, at